

даетъ отъ наша страна, ние немаме повече црѣква да ви даеме, направите си и имаите си. И тога после почна народа да са грижи за црква и 1873: месеца юніе день 25 намери благословно привременъ едно параклисъ сиречъ мало молебна црѣквиче и тако кѣпие ѳчилището на Панагѣда махала чрезъ питропите народні именемъ Насте Крѣшовецъ, Петрѣшъ Шѣмко Крѣш(овецъ), Димитриѣ Пашчовъ Охритли ѳѣрчіѣ, на времето ѳста башина Њерѣ Стоѣновъ ѳ Ерминца. И това време опочахъ видовите що виде и ѳ сега занаетъ оставамъ мѣсто¹⁾ и други кои ће видетъ живъ да са не ленитъ но (да) остави споменъ по себе си на еснавотъ и на искрата и на изворотъ на гла(ва)та с(ве)ти Кирилъ и Методіѣ; тѣ са на изворотъ на наши народъ, що ни²⁾ напоиле со дѣховно просвѣщеніе и со славянска писмене съ славно имъ има до вѣка с оцемъ и со синомъ и сѣи дѣхомъ аминъ.

1874: месеца февруариѣ день 6: среда, писахъ асъ Бело Негревъ ѳ село Гелце и ви са мола що згреши(хъ) да ма опростите братие, защо токмо единъ Богъ е вестъ грехъ и пакъ ви са мола и ви зарочѣва за искрата и изворотъ да печалимъ и тѣ по насъ що ће да останатъ по добро да а искрата засилатъ и големъ ого(нъ) да а направатъ и изворотъ и искрата да го поотворатъ и на реки да ѳмножатъ, а изворотъ и искрата е това ѳченіе и законотъ кожій. (Срв. Д. Матовъ, Кратка расправія по етнографията на Македония, въ Псп. XXXV, 701—703).

За българско население въ Солунъ презъ 1875 г. говори и сръбскиятъ генералшабенъ капитанъ Мих. Н. Иличъ, въ своитѣ пжтописни бележки изъ Македония. Докато долната частъ на града била заселена главно съ евреи, за другитѣ махали се казва: „Горњи делови Солуна припадају Турцима и хришћанима Грцима и Бугарима“ (Отаѣбина 1875, V, 141).

2. — Солунска българска печатница. Първа българска печатница била наредена въ Солунъ. Неинъ директоръ билъ българскиятъ книжовникъ архимандритъ Тео-

¹⁾ Писачътъ на разказа прекъсналъ тукъ, пъкъ сетне продължилъ.

²⁾ Въ ржк. диалектично нѣ.